

Моля ви се — вземете дъщеря си... Нека си иде съ васъ... Ахъ, какъ не го заловихъ тукъ... Тука!... Идете си! Идете си — ще стрелямъ и нея и себе си!

(Пъстрегановъ хваща дъщеря си и излиза, а следъ тъхъ и г-жа Пъсраганова. Вратите остават отворени),

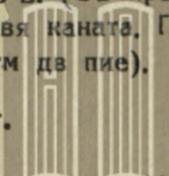
Чапразовъ. По-скоро, по-скоро, че полудявамъ... Задушвамъ се! (Опитва се да стреля, но револвера не хваща) Вънъ!... Вънъ!...

(Чуватъ се бързи стъпки по стълбата).

(Мълчание. Стъпките глъхнатъ на доле. Чапразовъ дълго стои съ револверъ въ ръка. И като хвърля револвера на пода, взема каната съ виното и дълго пие).

Чапразовъ. (Съ кръвясали очи, престава да пие, нито не оставя каната. Помисля, Тръсва глава и пакъ вдига каната да пие).

София, 1930 г.

КРАЙ